

5. Дете, което се учи добре в училище, започва да отсъства от занятия. То се събира с „лошо“ другарче. Майката с учителката обсъждат как да му помогнат. Майката разговаря с детето след срещата с учителката.

„Край на учебната година“

Учебната година е свършила. Родителите са се събрали в махалата и говорят за децата си. Опитват се да споделят най-запомнящите се случки с децата от училище, най-хубавите и най-неприятните. Всеки от родителите споделя своята история пред цялата група (пред съседите). Съседите задават въпроси за изясняване на всяка история.

Съседите решават коя от случките ще бъде проиграна. Като критерии се поставят да е наистина важна за семейството, да бъде интересна, да са включени повече герои.

След избора на случката групата решава как ще я представи на останалите родители от квартала като бъде драматизирана. Какво ще искат да покажат на останалите родители? Какъв ще е поуката от случката? Как ще я представят по-убедително?

„Да поговорим за децата си“

Родители седят на площада и разговарят за децата си. Всеки представя себе си и децата си, как се отнася към тяхното учене и проблемите им, какво смята за най-важно във възпитанието им. Всеки споделя най-важната случка, свързана с децата ми и с училището. Групата избира коя или кои от тези случаи ще бъдат проиграни.

„Набитите деца“ – драматизиране на масово действие

Няколко съседски семейства седят на пейка на улицата и три деца се връщат от училище и се оплакват, че са набити от учителката. Провежда се съвет на родителите – как да постъпят: да потърсят сметка от учителката; да се оплачат на директора; да се обърнат към полицията или Агенцията за защита правата на детето; да предложат организирането н среща с всички учители за обсъждане на тяхното поведение.

Проиграват се последователно различни възможности и след това се обсъжда – коя е най-добрата за децата, коя отговаря на законите,